

ACC. N:R M. 14386:1-5.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Landskap: Skåne Upptecknare: Eva Arvidsson, Åsbo-Össjö
Härad: N. Åsbo Berättare: Hilbert Kjellström
Socken: Rya Berättarens yrke: lantbr.
Uppteckningsår: 1954 Född år 1903 i Össjö

Bäckamannen.	s. 1.
Påsk.	s. 1-2
Mura in stål mot troll.	s. 2.
Folktro om bi.	n s. 2.
Trollkunniga.	s. 2-3, 5.
Vargar.	s. 3.
Snapphanar.	s. 4.

Skriv endast på denna sida.

Päckhammannen made sig ofta. Prästherrens mamma
hade en koill. kommit hem efter mörkrets in-
trätt. En bit från gårdens klyffe kom sig se
ett ljus på "mörkallen" och trodde det var
mannen, som var där i något ärende. Episet
arlagade sig ned om det den intelligenda
skogen. Hemkommen frågade hon sin man
vad han gjort nere i skogen på pent. Han
ficklarade, att han inte varit utanför dörren.
Det var Päckhammannen, som visat sig. Man om
skämt fick man inte säga, det bidlade olycka.
Fjättr hade H. Kjellström och hans gamle Johan
Eriksson sett juldunst nere vid Päckhammans-
bron.

Skärsdagen fick ingen lina bort någonting.
Om fisk skulle krast och rake ginnas nog.
Man fick inte gåcka ut på hela Lammbocken,

pitte bland kom och skjutit efter den. Hans
ben var nästan alltid spinnvilkade. En kväll
sköt han flera skott efter haren utan synlig
verkan. Då ryckte han ut en pilbucka och
nålen och stoppade den i bröstet. Med den
laddningen träffade han haren. Hans jaktlyste
var vid närmare påseende ett par av Skallens
kruka, stumma och en gammal tröja.

Kjellströms morfar berättade att i hans
barndom, innan i Västarp by var så dåliga,
att de gamla talrik frälsmanne var gamla
utan prästighet kunde ta sig in och döda
kreaturen. En kullhund gammal fick då
en summa pengar med att hon skulle ta
ordjuren med sig. Hon samlade dem och reste
närut. Sedan dess har ingen varit synlig i
Västarp.

En dag, när Kjellström hjälpte sin far

